

villc gjore det. Vil den ærede Minister fige, at fjerde Claffe ikke taaler en faa stor Ufgang, svarer jeg, at der er mange Menneſker her i Landet, ſom aldrig havde troet, at de ſkulde komme til at modtage en ſaadan Poſt, men ſom med ſtørſte Glæde vilde tage imod den og paa bedſte Maade ville kunne udfylde den, ſaaledes at der ikke vil være nogen Vanſkclighed i den Henſeende. Kunne de høiere Embedsmænd ikke leve, derſom de af Udvalget ſtillede Vædringsforſlag vedtages, er der andre dygtige Mænd i de lavere Claffer, ſom baade kunne udføre Forretningerne og ſom kunne leve for de foreſlaaede Rønninger. Den ærede Minister figer, at man ſtiller diſſe Embedsmænd ſtettere, end Mænd i lignende Stillinger ere ſtillede, men jeg figer, at deri tager den ærede Finantsminister overmaade fejl; der er overordentlig mange Stillinger i Borgerſamfundet, ſom ogſaa udfordre Dygtighed, og ſom det har koſtet Forberedclſe at faae Dygtighed til, men ſom langt fra yde de Paagjældende ſaadanne Vilkaar. Fortrinet ved diſſe Anſættclſer er den grundlovmæſſige Sifferhed, ſom man, da Grundloven vedtoges, fandt det rigtigt at give Embedsmændene fremfor andre Statsborgere. Baade Folk af Haandværkſtanden og af Handelsſtanden ere udfatte for Concurræncens Uſifferhed, for alle de værlende Forhold, ſom kunne indtræde for dem, og ſom, uagtet al deres Dygtighed, kan lade dem ſynke ned i fattigdom; derfor maa man ikke fige, at man i andre Stillinger har det bedre end i Embedsstillinger, thi det forholder ſig ikke ſaa. — Jeg har allerede talt om denne Dvertoldinspecteur, og at han ikke ſkal kunne udføre ſine Forretninger, uden at han er „Over“. — Den ærede Finantsminister maa tilgive mig, naar det, ſkjøndt jeg gjorde mig Umage for at følge ham, da han meddeelte os, hvad han kunde gaae ind paa, og hvad ikke, var mig umuligt at følge ham ſaaledes, at jeg kunde faae noteret det Fornødne. Naar den ærede Finantsminister var paa det Rene med, at han vilde ſtille ſig ſaa alvorligt imod diſſe Spørgsmaal, vilde jeg have ønsket, at han havde ſtillet Vædringsforſlag, ſaaledes at vi kunde have ſeet, hvad hans Mening var; men dette har han ikke gjort. — Naar jeg

derneſt ſkal tale om Spørgsmaalet angaaende de tre Steder Lemvig, Ringkjøbing og Gjerring, hvor man foreſlaaer, at Toldinspecteurens og Toldkassererens Poſter ſlaaes ſammen, til en Toldforvalterpoſt, vil jeg bede den ærede Finantsminister erindre, at vorſt Forſlag oprindelig ogſaa gif ud paa, at man ſkulde gjore det ſamme for Thifteds Bedkommende, men den ærede Finantsminister ſagde: Det kan vanſkelig gaae paa de andre Steder, men i Thifted kan det ſlet ikke gaae, og dette medførte, at vi udelode Thifted. Den ærede Finantsminister vil altsaa ſee, at vi have lagt noie Mærke til, hvad han ſagde i Udvalget, og at vi have rettet os derefter, thi der ſagde han alene, at det ikke kunde gaae for Thifteds Bedkommende. Naar den ærede Finantsminister nævnde, at Udvalget ikke havde fulgt hans Anmodning med Henſyn til de Embedsmænd, ſom ſtaaer i 3die Rønningsclaffe, og ſom efter vor Indſtilling ikke ſkulde have kongelig Udnævnelſe, og naar han bemærkede, at han ønskede, at man vilde flytte dem ned i 4de Rønningsclaffe og derneſt forhøje Antallet af dem, der kunne faae Penſionsberettigclſe i 4de Rønningsclaffe, er Grunden til, at Udvalget ikke har kunnet gjore dette, den, at der derved vilde opnaaes, at de Mænd, ſom ſtode i 3die Rønningsclaffe under en Løn af 1200 Rd., vilde faae Penſionsberettigclſe, medens det var vor Mening, at de ikke ſkulde have den, hvorimod den kongelige Udnævnelſe og den deraf flydende Penſionsberettigclſe i 4de Claffe kun ſkulde gives Toldaſſiſtenter. Derfor kunde vi ikke følge den ærede Finantsminister deri. — Jeg beder om Tilgivclſe for, at jeg ſpringer noget; men det er ikke godt at følge den ſamme Traad, ſom den ærede Finantsminister fulgte. Naar Udvalget under Nr. 32 har foreſlaaet, at Læss ſkal behandles paa ſamme Maade ſom Dragør, vil den ærede Finantsminister erindre, at vi ved vor Conference med ham foruden Læss havde medtaget Rørvig; men da den ærede Minister oplyſte os om, at det ikke kunde gaae med Rørvig, medens han derimod ikke udtalte ſig ſaa beſtemt med Henſyn til Læss, udelode vi Rørvig, men beholdt Læss; vi have altsaa ogſaa der taget alt Henſyn til, hvad Ministeren har ſagt. —